

JOSKUS 1970-LUVUN ALUN MIKKELKUALILLA SANOTTUA

Kirjoitus on valmistettu puheestani, jonka olen pitänyt jollakin Mikkelkualilla 1970-luvun alkuvuosina. Julkaisen sen Mustosen roosarunon jälkeen kuvaamaan nykypolvelle, miten kehityksen pyörä on Rääkkylässä kymmenenä vuonna pyörinyt eteenpäin.

”Tuolla Pohjois-Karjalan kehitysalueella, Joensuun eteläpuolella, Pyhäselän, Oriveden ja Onkamo järvien syleilyssä on pitäjä nimeltä Rääkkylä. Yhteiskunnan tilastontekijän luetteloissa tuo paikkakunta on joko tilaston jälkipäässä tai alkupäässä, keskivälille emme näytä sopivan, mitattiinpa paikkakuntia missä puntarissa tahansa. Kun tehdään tilastoa kuntalaisten tulotasosta, olemme tilaston jälkipäässä ja kun taas kootaan tilastoa esim. kuntien veloista ja velkojen koroista tai väestön poismuuttamisesta pitäjistä, muutamme tilaston kärkeen.

Näin ollen elintaso kakku, jota me Rääkkylässä jaamme, on huomattavasti pienempi, kuin se kakku jota esimerkiksi Te täällä pääkaupungissa ja sen ympäristössä jaatte. Siitä huolimatta tuo paikkakunta on meille siellä asuville rakas ja paras pitäjä tässä isänmaassa. Se on varmasti läheinen myös Teille, jotka olette tänne pääkaupunkiseudulle muuttaneet. Onhan se monen Teidän synnyinkuntanne ja nykyisin kesälomakuntannekin.

Helsingin seudun rääkkyläläisten puheenjohtaja Ensio Vänskä ja Mirjam Kallio luovuttavat kansantaiteilija Esa Pakariselälle seuran viirin Mikkelkualilla 1970-1980-lukujen taitteessa. Kuva: Liisa Vänskän kotiarkisto.

Rääkkylä on ollut niitä kehitysalueen kuntia – ja on valitettavasti vielä edelleenkin- joiden tehtävänä on ollut kasvattaa ja kouluttaa nuorta hyvää työvoimaa kehittyneimmille alueille, näitä alueita kehittämään ja niiden hyvinvointia lisäämään.

Ohjelmaa Mikkelkualilla: Rasikasvot esiintyy...

...ja Pekka Pakarinen soittaa huuliharppua. Kuvat: Liisa Vänskän kotiarkisto.

Viime aikoina on ollut selvästi nähtävissä, että kakku on suurentunut myös Rääkkylässä, jopa niin, että se näkyy tilaston pitäjänkin puntarissa. Verotettavaa tuloa asukasta kohti laskettuna tilastonpitäjä pitää parhaimpana puntarina osoittamaan eri alueitten ja paikkakuntien varallisuutta ja mahdollisuuksia elämän ja palvelusten kehittymiselle. Rääkkylän verotulo on ollut jatkuvasti pienin Pohjois-Karjalassa ja pienimpiä koko maassa. Kolme – neljä vuotta sitten olimme n. 500 maamme kunnasta 4-7 pienimmän verotulon omaava kunta. Nyt olemme kivunneet jo tilastossa 24 tilalle, sieltä jälkipäästä. Kehitys ei ole ollut huimaava, mutta onpahan suunta ollut parempaan päin.

Yleensäkin elämä ja kehitys ovat Rääkkylässä viime vuosina menneet aimo harppauksin eteenpäin. Parhaiten sen huomaa kun käy kuntamme kirkonkylässä. Sehän on viime vuosina lähes täydellisesti uusiintunut. Myös tulevaisuuden kehitysnäkymät ovat myönteiset. On todettava, etteivät valtion toimenpiteet ole olleet meidän kehitystämme kovinkaan paljon eteenpäin viemässä, vaan olemme itse joutuneet panemaan koko kehityksen pyörän liikkeelle.

Viime vuosina on Rääkkylässä ollut merkille pantavaa pitäjäläisten yksimielisyys ja yrittämisen halu. Vielä kymmenkunta vuotta sitten meillä riideltiin siitä, onko Rasivaara vai kirkonkylä pitäjän keskus. Nyt meillä ei ole aikaa eikä varaa tällaiseen, vaan kaikki voimavarat keskitetään siihen, että elämä menee eteenpäin.

Kuntamme kunnallishallinnossa on viime vuosina ollut voimakkaasti etutilalla toimenpiteet kuntamme yksipuolisen talouselämän kehittämiseksi ja monipuolistamiseksi. Tässä suhteessa olemme olleet jopa näyttämässä esimerkkiä monelle muulle kunnalle. Järjestämällä ammattikursseja työvoiman kouluttamiseksi ja rakentamalla kunnan toimesta tuotantotiloja, ja vuokraamalla niitä yrittäjille olemme saaneet syntymään uusia työpaikkoja. Nämä yritykset työllistävät jo yli 50 työntekijää.

Teollisuuden työpaikkojen syntyminen on puolestaan lisännyt palvelun tarvetta ja sen kautta työpaikkoja palveluelinkeinojen piirissä. Työntekijät tarvitsevat asuntoja, joka taas on lisännyt rakennustoimintaa kirkonkylässä ja antanut työtä rakennustyöväelle.

Kunnan toimenpitein on tuettu maatilatalouden erikoistumista ja pientilojen sivuelinkeinojen kehittymistä. Näitten toimenpiteitten ansiosta Rääkkylästä on muodostunut Pohjois-Karjalan johtavin vihannesviljelypitäjä.

Matkailu ja lomamajoitus ovat olleet kolmen viimeksi kuluneen vuoden aikana kunnassamme voimakkaasti esillä. Aluksi tämän uuden elinkeinon osalta esitettiin pitäjäläisten taholta kovinkin ristiriitaisia kannanottoja. Nyt kuitenkin ollaan jo yhä suuremmissa piireissä tultu näkemään, että matkailulla ja lomamajoituksella tulee olemaan tulevaisuudessa paikkakunnallemme huomattavaakin merkitystä kuntalaistemme työllistäjänä ja tulojen antajana. Tähän toimintaan meillä onkin mitä parhaat luontaiset edellytykset. Meillä on riittämiin kauniita maisemia, rantoja, saaria, niemiä, puhdasta vettä ja luonnonrauhaa, joita lomanviettäjä hakee. Rääkkylä aloitti lomamajoitustoiminnan kolme vuotta sitten täysin tyhjästä. Nyt pitäjästämme on muodostumassa merkittävä matkailupitäjä, ainakin pohjoiskarjalaisesta näkökulmasta katsottuna.”

Ilkka Simanainen

marraskuussa joskus 1970-luvun alkuvuosina